

Peskovniki:

- omejimo kaj proces lahko dela
- na web imamo V8
- če hočemo več procesov enkapsulirati, naredimo kontejnerje, virtualno napravo (virtualizacija)
- sistemski klici:
 - je način komunikacije z jedrom OS
 - ko želimo nekaj narediti, kar zahteva jedro OS, bo OS določil ali to dovoli ali ne
 - ko želiš odpreti datoteko, narediti nov proces, končati proces, moraš narediti sistemski klic
 - je način komunikacije z jedrom OS, prek katerega OS omogoča dostop do posameznih funkcionalnosti OS in nadzira, kateri procesi imajo dostop do posameznih funkcionalnosti (kot so branje datotek, ustvarjanje procesov ...)
- namen virtualizacije:
 - enkapsulacija
 - lažji nadzor privilegijev (več procesov damo iste privilegije)
 - da pokupčkamo stvari v nek predal, kjer jih lažje nadziramo

Raz-zbiranje (dissassembly):

- če nimamo dostopa do izvirne kode, če aplikacija ni naša
- imamo izvršilno datoteko - jo bomo razpakirali:
 - običajno izgubimo berljivost
 - manjka en kup metapodatkov, ki jih rabimo preden scompilamo kodo
- ko nekaj ne dela oz. če ima nek malware lahko probamo ugotoviti, zakaj tako dela/ne dela
- ko nekaj decompilaš imaš še dolg proces, da pravilno poimenuješ spremenljivke, popraviš tipe; konstanten proces da lepšamo kodo, da postane berljiva

Kako se borimo:

- antivirusi:
 - če imamo en del izvršilne datoteke (podpis), lahko pogledamo, če je kdo ta podpis že identificiral
 - ali sem to kodo že kje videl
- firewall
- pasivno:
 - pride nekdo, ki ima nek virus na računalniku

- moramo delati analizo kako je do tega prišlo, človeški vidik varnosti
- razen v enterprise ni nek usmerjen napad, ampak so script kiddie ali pa nek scam mail
- da gledamo kaj se dogaja, lahko damo v nek peskovnik
- delamo statično in dinamično analizo
- tega ne delamo na primarni napravi
- kako se izvaja, kako se širi, ali obstaja killswitch
- običajno od zlonamerne programske opreme hočemo nekaj dobiti

Primer:

- Cisco Runner in Line Dancer:
 - malware, ki teče samo v RAM
 - ko zazna, da boš rebootal sistem, se začasno skopira na disk
- malware ima ponavadi veliko zakrivanja, kaj dela in da se zablokira, če ga proba nekdo debuggat, da je težko opazovati kako se izvaja
- primer:
 - Volkswagen je naredil, da so rezultati testov passali, ko so šli čez unit teste, ko si jih zares testiral pa je failalo
 - zadeva ugotovi, če jo probamo testirati (če teče v testnem okolju) in ponaredi rezultate, da passajo teste

Fuzzing:

- kako najdemo kaj program dela
- včasih izgubimo dostop do izvirne kode in želimo ugotoviti, kako dela
- statična analiza:
 - ko smo pisali Windows 3, ni bilo dobrih IDE-jev - s statično analizo kode smo že veliko buggov najdl
 - ko je program velik, bo to počasno - kako stvari do neke mere avtomatizirati:
- fuzzing = tehnika avtomatiziranega testiranja:
 - tisto kar smo probali z unit testi pokriti do neke mere, poskusimo posplošiti
 - pri unit testih smo gledali, da pokrijemo nek primer
 - pri fuzzing iščemo, če se bo nekaj usulo pri nekem inputu - podobno kot unit testi, ampak probamo crashati zadevo
- orodje AFL:
 - dobimo sistematično generiranje semi random inpute
 - sprobamo te teste, da vidimo, če nam kaj crasha - dobro za low level stvari, kot so kerneli, compilerji, image processing v browserjih
 - če fuzzer teče npr. pol ure in ne najde crasha, potem lahko rečemo, da je vse OK

- včasih se mora veliko stvari mora poklopiti, da pride do crasha, ampak še vedno bo fuzzer to najbrž hitreje našel kot mi - najdemo kakšne morebitne memory leake

Analiza binarnih programov:

- želimo stestirati stvari kot sysadmin, kot zunanji izvajalec
 - Namesto naključnih vhodov analiziramo program in zgeneriramo vhod
 - Rekonstrukcija grafa izvajanja
 - Automatizirano tudi iskanje iz izkoriščanje varnostnih lukenj
- angr:
 - mu rečemo, da želimo priti do nekega assembly ukaza in nam sledi kako smo prišli do njega
 - sledimo stanju programa (memory state)
 - "najdi način, kako boš prišel do te funkcije"
 - lahko pridemo mimo checkou, primerjanj; na malware najdemo killswitche
 - dolgo časa teče, da najde kako priti mimo nekega checka - to dela stabilno z neko logiko, da predicta branche
 - določene osnovne primere zna exploitare, da pride do win funkcije
- to ni isto kot fuzzing - fuzzing vzame neke vhode, za katere vemo, da delajo in doda malo random simbolov, permutacij, da dobimo bolj random inpute in vidimo, kako se program odzove (ali crasha - crash običajon pomeni, da lahko nekaj exploitamo)

Primer GRUB:

- backspace je znak:
 - ko zmanjšamo curr_len, ne pogledamo, če je manjši od 0 - lahko gremo v neskončnost nazaj in v nadaljevanju lahko pišeš po underflowavem delu spomina

```
while (1) {  
    // ...  
    if (key == '\b') {  
        cur_len--;  
        grub_printf ("\b");  
        continue;  
    }  
    //...  
    if (cur_len + 2 < buf_size) {  
        buf[cur_len++] = key;  
        grub_printf ("%c", key);  
    }  
}  
  
grub_memset(buf+cur_len,0,buf_size-cur_len);
```

- če smo naredili 28 backspaceov, smo lahko prešli password check, ker smo prišli v grub recovery mode od koder lahko ročno zaženeš/mountaš OS
- fuzzerji so uporabni, ker nam avtomatsko grindajo možnosti inputov, da nam ni treba tega na roke delati